

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

16. Nec fames semper nocet, nec saturitas semper prodest.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

& hominum, & bouum pestilentia, tam immaniter longè lateque grassata est, vt vix vlla pars totius regni Francorum ab hac peste immunis & intacta posset inueniri. Fumenta quoque & legumina imbrum assiduitate corrupta, vel colligi non poterant, vel collecta computrescebant. Vinum etiam, cuius paruus proventus eodem anno fuit, propter caloris inopiam, acerbum & insuaue fiebat. In quibusdam verò locis, ex inundatione fluminum, aquis in plano stagnantibus, autumnalis satio ita impedita est, vt penitus nil frugum, ante vernum tempus, seminaretur. Quoniam igitur aliqui nulla pietate possunt adigi, vt ieiunia sponte assumant ad gulæ appetitum refruandum, adiguntur necessitate, dum eis à Deo alimenta subducuntur.

Atque, vt videas minus in fame domni, minus liceri esse in saturitate, duos Sanctos audi. *Quid Paulo fames, ait Chryllostomus, quid frigus, aut nuditas, quid verbera, quid saxa nocuerunt? quid detrimenti in naufragijs? quid in profundo maris passus est? nonne permansit idem semper Paulus?* Immo fames, & hæc omnia illum ad nuptias Agni & caelestes epulas promouerunt. Beda cum Britonum famem vexationemque hostilem retulisset, hæc narrauit. *Cessante autem vastatione hostili, tantis frugum copijs insula, quantis nulla retro atas meminit, affluere coepit, cum quibus & luxuria crescere, & hanc continuo omnium lues scelerum comitari accelerauit: crudelitas prapicue, & odium veritatis amorq; mendacj: ita vt si quis eorum mitior, & veritati aliquatenus propior videretur, in hunc quasi Britannia subuersorem, omnium odia telaq; sine respectu contorquerentur. Et non solum hac saculares viri, sed etiam ipse grex Domini, eiusq; pastores egerunt, ebrietati, animositati, litigio, contemptioni, inuidia, ceterisq; huiusmodi facinoribus sua colla, abiecto leui iugo Christi, subdentes. Interea subito corrupta mentis homines acerba pestis corripuit, qua in breui tantam eius multitudinem strauit, vt ne sepeliendis quidem mortuis viui sufficerent: sed ne morte quidem suorum, nec timore mortis, hi qui supererant, à morte anima, qua peccando sternebantur, renocari poterant. Unde non multo post acrior gentem peccatricem ultio diri sceleris secuta est. Initum namq; est consilium, quid agendum, ubi querendum esset presidium, ad euitandas, vel repellendas tam feras, tamq; creberrimas gentium Aquilonarium irruptiones:*

F 3

placuitq;

XVI.

S Chryllostomus 5 Homil. quòd nemo leditur, nisi à se ipso.
V. Beda lib. 1. hist Anglor. cap. 14.

placuitq; omnibus cum suo rege Vortigerio, ut Saxonum gentem de transmarinis partibus in auxilium vocarent. Quod Domini nutu dispositum esse constat, ut veniret contra improbos malum, sicut euentius rerum exitus probauit. Nam gens ad auxilium vocata Britones expugnauit, quos propugnatura sperabatur. Huc abundantia & saturitas, per scelera, populum duxit. Hæc altissima sunt diuinæ prouidentia consilia, ut inde utilitas veniat, quod tamquam malum timetur; & inde exitium, quod velut inter optima solet bona numerari.

CAPVT V.

Non solum Prouidentia, sed etiam bonitatis & iustitia diuina iudicia aq̄issima in fame contineri.

I.
Odyf. 14.

X Homerica Odyssea fabulis, sententia olim cantionibus, apud veteres, celebrata est ista:

*Dura quidem miseris mors est mortalibus omnis,
At perusse fame, res vna miserrima longè est.*

Plato lib. 3.
de repub.

Plato refert, hoc carmen veluti pestilens moribus adolescentum, quibus utique, belli tempore, aut alterius honesti gratia, nulla mors sit misera, quæ oppetitur. Quin alios si audiamus:

Fames magistra est artium complurium.

AEgid. Corozetus de di&is & factis mem.

Hæc artem jaculandi docet eos, quibus panis non datur, nisi sagitta dejectus. Hæc lepido inuento escam sportulamque impertrahit. Plebeius quidam Alphonsum Aragonum regem supplex accedens, Ære alieno, ô rex, inquit, opprimor, iam inde à parentibus in me deriuato. Creditoris rapacissimi & injustissimi exactionibus quotidianis atteror. Detestante id factum rege: *Venter hic meus est*, respondit. Rex ingenio hominis delectatus, non indonatum dimisit. Nimirum *Ingenium mala sæpè mouent*. Eadem etiam fames, assuetudine longa, homines abstinentiæ facit tolerantés: tum quia etiam, ut ostendimus, ex virtute atque ieiunio spontè suscepto oritur. Quo pacto & Christus, *cùm ieiunasset quadraginta diebus, & quadraginta noctibus, postea esurijt*. Adde, quòd fame etiam extraordinaria trahat DEVS homines ad fidem & agnitionem rerum diuinarum, ad preces, & rectam fiduciam.

Matth. 4. 2.